

Οι άνθρωποι έχουν περισσότερα κοινά γονίδια με τους φίλους τους!

Οι φίλοι μας είναι μακρινοί συγγενείς μας! Τελικά φαίνεται πως πράγματι «οι φίλοι είναι η οικογένεια που διαλέγεις», όπως λένε, αφού οι φίλοι μας μοιάζουν γενετικά μαζί μας περισσότερο από ό,τι οι γνωστοί, σύμφωνα με μια νέα αμερικανική επιστημονική έρευνα με επικεφαλής τον διακεκριμένο ελληνοαμερικανό καθηγητή κοινωνιολογίας και ιατρικής του Πανεπιστημίου Γιέηλ Νικόλα Χρηστάκη και τον σταθερό συνεργάτη του Τζέιμς Φάουλερ, καθηγητή ιατρικής γενετικής και πολιτικής επιστήμης του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια Σαν Ντιέγκο.

Οι ερευνητές, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ (PNAS), ανέλυσαν το γονιδίωμα 1.932 ατόμων και συνέκριναν ζεύγη φίλων με ζεύγη ξένων. Μεταξύ όλων των ανθρώπων δεν υπήρχε καμία βιολογική συγγένεια, παρά μόνο διαφορά στο επίπεδο των κοινωνικών σχέσεων μεταξύ τους.

Η έρευνα έδειξε ότι, κατά μέσο όρο, κάθε άνθρωπος έχει πιο όμοιο DNA με τους φίλους του που έχει επιλέξει από ό,τι με τους αγνώστους. Οι ερευνητές επεσήμαναν ότι αυτό το εύρημα δεν οφείλεται στην τάση των ανθρώπων να κάνουν φίλους με παρόμοιο φυλετικό (άρα και γενετικό) υπόβαθρο. Η γενετική ομοιότητα μεταξύ των φίλων υπερβαίνει την αναμενόμενη ομοιότητα μεταξύ των ανθρώπων που μοιράζονται μια κοινή εθνική -και γενετική- κληρονομιά. Με ποιούς

μηχανισμούς συμβαίνει αυτό, οι ερευνητές δεν μπορούν ακόμη να το πουν.

Πόσο όμοιοι όμως είμαστε με τους φίλους μας; Κατά μέσο όρο, σύμφωνα με την έρευνα, ένας φίλος μας έχει μαζί μας γενετική συγγένεια ανάλογη με έναν τέταρτο εξάδελφό μας, πράγμα που “μεταφράζεται” ότι με τους φίλους μας έχουμε κοινό περίπου το 1% των γονιδίων μας.

«Το 1% δεν ακούγεται μεγάλος αριθμός σε έναν μέσο άνθρωπο, όμως για τους γενετιστές είναι σημαντικός. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ξέρουν καν ποιοί είναι τέταρτα ξαδέλφια τους γύρω τους, αλλά με κάποιο τρόπο, ανάμεσα σε τόσες πιθανές περιπτώσεις, καταφέρνουμε να διαλέγουμε ως φίλους εκείνους τους ανθρώπους με τους οποίους μοιάζουμε γενετικά», δήλωσε ο Νικόλας Χρηστάκης.

Μάλιστα, οι Χρηστάκης και Φάουλερ ανέπτυξαν μια «βαθμολογία φιλίας», με την οποία προβλέπουν ποιός θα γίνει φίλος κάποιου, με το ίδιο περίπου ποσοστό αξιοπιστίας που οι επιστήμονες προβλέπουν, με βάση τα γονίδια, τις πιθανότητες ενός ανθρώπου να εμφανίσει παχυσαρκία ή σχιζοφρένεια.

Εστιάζοντας σε επιμέρους γονίδια, η έρευνα δείχνει ότι οι φίλοι μοιάζουν περισσότερο μεταξύ τους σε γονίδια που σχετίζονται με την αίσθηση της όσφρησης, ενώ το αντίθετο ακριβώς ισχύει για τα γονίδια που ελέγχουν την ανοσία, με συνέπεια οι φίλοι να διαφέρουν γενετικά όσον αφορά την προστασία τους έναντι διαφόρων ασθενειών. Αυτό όμως μάλλον εξυπηρετεί γενικότερα την κοινωνία, καθώς το να έχει κανείς φίλους που δεν είναι ευάλωτοι στις ίδιες ασθένειες, συνιστά φραγμό στην εύκολη εξάπλωση μιας επιδημίας από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Όσον αφορά την ομοιότητα της... μύτης, οι ερευνητές υποπτεύονται ότι βοηθά τους φίλους να μοιράζονται τα ίδια περιβάλλοντα. Αν, για παράδειγμα, τους αρέσει εξίσου η μυρωδιά του καφέ, τότε είναι πιο εύκολο να συχνάζουν με τις ώρες στις καφετέριες. Επίσης, η όσφρηση ίσως υποσυνείδητα αποτελεί τον τρόπο που κρίνουμε αν ένας ξένος μάς μοιάζει γενετικά και άρα ταιριάζει περισσότερο να γίνει φίλος μας (με παρόμοιο τρόπο οι γυναίκες ‘μυρίζουν’ τους άνδρες για να βρουν κατάλληλο γενετικά σύντροφο).

Μια άλλη αξιοσημείωτη διαπίστωση είναι ότι τα γονίδια που είναι πιο κοινά με τους φίλους μας, φαίνονται να εξελίσσονται ταχύτερα από τα υπόλοιπα. Αυτό, κατά τον Νικ. Χρηστάκη, πιθανώς εξηγεί εν μέρει, γιατί η ανθρώπινη εξέλιξη φαίνεται να έχει επιταχυνθεί κατά τα τελευταία 30.000 χρόνια, καθώς το φιλικό και κοινωνικό περιβάλλον (με ζωτικό παράγοντα τη γλωσσική επικοινωνία μεταξύ

των ανθρώπων) αποτελεί από μόνο του έναν σημαντικό εξελικτικό παράγοντα.

Ακόμη, σύμφωνα με τον ελληνοαμερικανό επιστήμονα, «η νέα έρευνα ενισχύει την αντίληψη ότι οι άνθρωποι είναι “μεταγονιδιακά” όντα, όχι μόνο λόγω των μικροβίων που συμβιών μαζί μας, αλλά και εξαιτίας των ανθρώπων που μας περιβάλλουν. Φαίνεται πως η ικανότητά μας εξαρτάται όχι μόνο από τη δική μας γενετική σύσταση, αλλά επίσης από τη γενετική σύσταση των φίλων μας».

Όπως είπε ο καθηγητή κοινωνιολογίας και ιατρικής, η νέα έρευνα θέτει ξανά στο προσκήνιο το ερώτημα γιατί οι άνθρωποι έχουν φίλους. Είμαστε ένα από τα ελάχιστα είδη θηλαστικών που έχουν φίλους, μαζί με μερικούς πιθήκους, τους ελέφαντες και τις φάλαινες.

Εξάλλου, μια παρεμφερής γενετική έρευνα που είχε δημοσιευτεί φέτος τον Μάιο, είχε βρει ότι οι άνθρωποι τείνουν να διαλέγουν συζύγους με παρόμοιο DNA.

Ο Νικόλας Χρηστάκης και ο Τζέιμς Φάουλερ έγιναν ευρύτερα γνωστοί διεθνώς, με το πετυχημένο βιβλίο τους (που έχει μεταφραστεί το 2010 και στα ελληνικά από τις εκδόσεις Κάτοπτρο) «Συνδεδεμένοι: Η εκπληκτική δύναμη των κοινωνικών δικτύων και πώς αυτά διαμορφώνουν τη ζωή μας».

Πηγή:ikypros.com